

Pilaitės poezijos maratono atkarpoje „ANT ŠILKINIŲ VASAROS SPARNŲ“ – Oneta Luskaja

Oneta Luskaja – dažna Pilaitėje poezijos pavasariui skirtų renginio dalyvė – , viena paskutiniųjų įsijungė į Donelaičio 300-osioms gimimo metinėms skirtą poezijos renginio pavasarinio maratono „PAVASARIS ŽEMĘ JAU KELIA“ atkarpą (šioje Naujienų skiltyje žiūrėti įrašą: 2014-05-23). Ji ir viena paskutiniųjų, kuri įveikė paskelbto vasaros maratono „ANT ŠILKINIŲ VASAROS SPARNŲ“ atkarpą. Kokia ši jos atkarpa, galima susipažinti iš tokio pat pavadinimo ciklo posmų:

Iš ciklo: „Ant šilkinų vasaros sparnų“

I. Ant šilkinų vasaros sparnų
Laumės laimę mums liūliuojančią padžiovė.
Ką atneš viliokės dovanų?!
Gal saugiausią mums visiems tvirtovę?
Dengs lubas dainom tikrų tėvų.
Grįs grindis spalvingais bokštais.
Sienas rėš jos iš delnų?
Palydės rentimą savo pokštais.

II. Ant šilkinų vasaros sparnų
Amžių lūkesčius saldžius sukoriau.
Laukiau iš Aukščiausio dovanų.
Apie didžią sėkmę pasvajojau.
Ir sulaukiau debesies dangaus. –
Kiauro – liūtimis praplyšo.
Neturtingas buvo jis –
Mano rankos kiaurai... kiaurai... kyšo.
Nerinkau lopų iš debesies. –
Kam man ubago lazda?! –
Dar iš Aukščiausio?!
„Aš pati esu sėkmė didžiausia“, –
Pagalvojau ir iš juoko prapliupau
Ir žaliaisiais kloniais pavirtau, –
Debesies kiauri kraštai sumišo.
Ant šilkinų vasaros sparnų
Kybo šiltas margo paukščio riksmas.
Aš jį godžiai saujom kabiniu
Paukštis lūkesčiai –
Svajingas paukščio klyksmas.

III. Ant šilkinų vasaros sparnų
Draikos rūpesčiai silpni be vėjo.
Prieinu prie jų – apsikabinu, –
Amžiai tirpsta – juos paglamonėju.
Lenkia mano namą sakalai, –
Jiems lesyklos dar nepastatytos.
Mūsų laimės godūs statiniai –
Vasaros migla užklotas
Džiaugsmo rytas.